

K Ú R I A (<http://www.lb.hu>)

Címlap > 25/2012. számú közigazgatási elvi határozat

25/2012. számú közigazgatási elvi határozat

K.25. számú Elvi határozat

Mezőgazdasági támogatást csak a jogszabályban meghatározott értékelési előírások megsértése esetén lehet visszavonni (2007.évi XVII.tv. 57.§, 2004. évi CXL.tv.114. §, 1952. évi III. tv. 3. §).

A felperes – mint fiatal mezőgazdasági termelő – terjesztett elő mezőgazdasági támogatás iránti kérelmet, melynek a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal közvetlen támogatások Igazgatósága határozatával helyt adott. Közölte a határozat, hogy a kérelem elbírálásánál a rangsorolás során a felperes 132 pontot ért el.

A határozat indokolása - egyebek mellett – tartalmazta még azoknak a jogszabályoknak a megnevezését, amelyeken a döntés alapul, így egyrészt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 95-121. §-ait, a mezőgazdasági, agrárvidék-fejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz, és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Tám. tv.), az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybe vételének általános szabályairól szóló 23/2007. /IV. 17./ FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához a 2009. évtől nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 113/2009. /VIII. 29./ FVM rendelet rendelkezéseit.

A határozat 2010. május 20-án kelt, melyet a hatóság 2010. augusztus 6-án ugyancsak határozattal visszavont azonos ügyszámon, 7. alszámmal. A visszavonó határozat rendelkező része szerint a hatóság a támogatási kérelemnek helyt adó határozatát visszavonta, és ezzel egyidejűleg a támogatási kérelmet – forráshiány miatt – elutasította.

Indokként rögzítette, hogy a hatóság hivatalból vizsgálta felül a támogatási kérelemnek helyt adó határozatot és megállapította, hogy az nem felelt meg a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek.

A pontozás felülvizsgálata eredményeképpen a rangsorolás során az adható szakmai pontszám csak 130 pont, ezért az nem éri el a támogatás alsó határát, amely 132 pont lehet.

A minimumpontot el nem érő kérelmet forráshiány miatt el kellett utasítani. A döntés alapjául szolgáló jogszabályok körét a kérelemnek helyt adó határozatban foglaltakkal azonos szabályokban állapította meg, a visszavonás tekintetében külön hivatkozott a Ket. 114. § /1/ bekezdésére, valamint a Tám. tv. 57. § /1/ bekezdésére.

A határozattal szemben a felperes bírósághoz fordult. Keresetében kifejtette, hogy nem lett volna jogi alap a támogatási határozat visszavonására, ugyanis csak jogszabálysértés esetén van lehetőség a határozat módosítására, illetőleg visszavonására; ennek az a feltétele, hogy a közigazgatási hatóság előzetesen megállapítsa a jogszabálysértés tényét.

A felperes álláspontja szerint nincsen törvényes lehetőség az újrapontozásra, amennyiben a korábbi eljárás nem volt jogszabálysértő. Márpedig tény, hogy a pályázat eredeti elbírálásánál

jogszabálysértés nem történt, hiszen az előírt ponthatárokat a pontozó nem sértette meg, az FVM rendelet előírásai szerint végezte a pályázat értékelését.

Az elsőfokú (alap-)határozat alaki és anyagi jogerejéhez fűződő joghatások valóban csak tényleges jogszabálysértés esetén tették volna lehetővé és indokolttá annak visszavonását, szubjektív mérlegelési szempontok újraértékelése ezt nem alapozhatja meg. Ha ez nem így lenne, az nagyon jelentős jogbizonytalanságot eredményezne, és sértené a rendelet támogatási céljának megvalósítását is. Ezért a felperes kérte a visszavonó határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmében részletesen rögzítette, hogy hol szenvedett a pályázat pontlevonást, így konkrétan az Üzleti Terv VI.3. pontjában és a VII.2. pontoknál. Kifejtette továbbá az alperes, hogy minden tekintetben a 113/2009. /VIII. 29./ FVM rendelet 5. számú mellékletében foglalt értékelési szempontok szerint járt el, ezért a támogató határozat visszavonása nem volt jogalap nélküli.

Hivatkozott még a Ket. 3. § /2/ bekezdés c/d) pontjára, a 113. § /1/ bekezdésére, valamint a Tám. tv. 57. § /1/ bekezdésére annak alátámasztására, hogy jogszabálysértés esetén lehetőség van a határozat módosítására, vagy visszavonására.

A Fővárosi Bíróság 2011. május 20-án kelt ítéletével az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte, és az alperest perköltség megfizetésére kötelezte.

Kifejtette az ítélet az indokolásában, hogy a 113/2009. FVM rendelet 6. §-a értelmében a támogatási kérelmeket a hatóság a Tám. tv. 32. § /1/ bekezdés c) pontja szerint rangsorba állítja, az 5. számú melléklet pontrendszerének alapulvételével. Rögzítette az ítélet, hogy az 5. számú mellékletnek azon két releváns eleme, amely a perben is vita tárgya, azaz a VI. „A tevékenységfejlesztések bemutatása” és a VII. „A kommunikációs terv” címet viselő szempontok vonatkozásában a melléklet csak az adható maximum pontszámot, a 18 és az 5 pontot határozza meg, az értékelés, ellenőrzés módját nem.

Az Üzleti Terv értékelése az MVH által kidolgozott értékelési útmutató alapján történik, amely az elsőfokú bíróság álláspontja szerint sem jogszabály, az annak való esetleges meg nem felelés nem valósíthat meg jogszabálysértést.

Konkrét esetben a visszavonás lehetőségét a Tám. tv. 57. § /1/ bekezdése rögzíti, ez tartalmaz speciális szabályokat (a Ket-ben foglalt általános szabályokhoz képest) az esetleges visszavonás lehetőségére, de tény, hogy annak feltétele a jogszabálysértés. A támogatási kérelemnek helyt adó határozat azonban jogszabályt nem sértett, illetőleg nem minősül jogszabálysértésnek az esetlegesen az alperes – mint közigazgatási hatóság – által meghatározott jogi normában testet nem öltő értékelési szempontok nem megfelelő alkalmazása. Erre tekintettel a Tám. tv. 57. § /1/ bekezdésére alapított visszavonás jogszabálysértő, ezért a Pp. 339. § /1/ bekezdése alapján a bíróság a visszavonó határozatot hatályon kívül helyezte.

A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Rögzítette, hogy a Tám. tv. 32. § /1/ bekezdése írja elő a hatóság számára, hogy a pályázatok elbírálásánál rangsort kell felállítani az FVM rendelet 5. számú melléklete pontrendszerének figyelembe vételével. Így tehát a támogatási kérelmekre vonatkozó értékelési szempontokat, az arra adható részpontszámokat jogszabály határozza meg, ily módon az értékelési eljárás jogi normában ölt testet. Ennek megsértése jogszabálysértést valósít meg, ily módon a Tám. tv. 57. § /1/ bekezdése alapján a visszavonásnak nem volt akadálya. Kérte ezért a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezni, és helyette a jogszabálynak megfelelő új határozatot hozni, melyben a felperes keresetét elutasítani.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 32. § /1/ bekezdése szerint: „A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv az egyes intézkedésekkel kapcsolatos támogatási döntéseit jogszabályban vagy pályázati felhívásban rögzített támogatási mértékek alapján, illetve az egyes jogcímekre elkülönített forrás figyelembevételével:

a) arányosítással,

b) jogszabályban vagy a pályázati felhívást tartalmazó közleményben meghatározottak szerint benyújtási vagy beérkezési sorrend alapján,

A módosítással érintett jogszabályhely pontosításra kerül, mivel mind a benyújtási mind pedig a beérkezési sorrend alkalmazásának lehetőségét indokolt jogszabályban előre meghatározni.

c) rangsor állításával, illetve

az a)-c) pontban rögzített eszközök önálló vagy együttes alkalmazásával hozza meg.”

Az 57. § /1/ bekezdése kimondja, hogy „Ha a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult szerv, illetve a bíróság által még el nem bírált döntése jogszabálysértő, a határozatát az ügyfél terhére a döntés közlésétől számított egy éven belül, az ügyfél javára az intézkedésekben való részvételhez való jog közvetlenül alkalmazandó közösségi jogi aktusban, illetve jogszabályban meghatározott elévüléséig módosítja vagy visszavonja.”

A fentiekben részletesen rögzített tényállás és az idézett jogszabályhelyek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem sértett jogszabályt, ezért azt hatályában fenntartotta.

A támogatást megállapító határozat valóban nem sértett semmilyen jogi normát, hiszen a törvénynek megfelelően rangsor állítása történt, és ennek során az 5. számú mellékletben foglalt ponthatárokon belül pontozott a hatóság. (Sem az 5. számú melléklet egyes részpontszám-elemei túllépésre nem kerültek, sem pedig a minimum pontszámot el nem érő pályázat nem került pozitív megítélés alá, tehát ami a pályázat elbírálása körül valóban jogi normát sértő jogszabálysértés lehetett volna, az nem történt meg.)

„A tevékenységfejlesztések bemutatása” és „A kommunikációs terv” címszó alatt az 5. számú melléklet ugyanis csak a pontot állapítja meg, hogy ezen belül miként kell mérlegelni, azt egy belső útmutató mondja meg, tehát lényegében a hatóság iránymutatása, ami nem jogszabály.

Az elsőfokú bíróságnak tehát jelen ügyben a visszavonó határozat törvényessége kérdését a keresetlevélben körvonalazott helyzetben – az abban hivatkozott jogszabálysértésre tekintettel - kellett értékelnie.

Helyesen ítélte meg az elsőfokú bíróság a jogi helyzetet, hogy azon két rész körülmény mellé, ahol pontvesztést szenvedett el a felperes, és amely miatt a számára kedvező határozat visszavonásra került, jogi norma nem helyez olyan értékelési előírásokat, amelyből egzakt módon megállapítható lenne, hogy az eredeti pontozás helytelen volt. Tétélesen kimutatható jogszabályhely sérelme hiányában viszont a visszavonásnak nincs jogalapja. Ezt helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság az ítéletében, és mivel lényegében a kereseti kérelem erre irányult, az elsőfokú bíróságnak nem volt kötelessége, de lehetősége sem ettől eltérő

körülményre hivatkozni. Ezáltal nem egészen érthető, hogy egy új eljárás elrendelése mit tudna orvosolni. A támogatási keret időközben történő kimerülése pedig egy olyan ténykörülmeny, amely egy tisztán jogi helyzet megítélését nem befolyásolhatja.

A Kúria – mint felülvizsgálati bíróság – osztotta a felperes azon álláspontját, hogy a jogbiztonság követelménye egy olyan garanciális követelmény, amely valóban csak kivételesen és akkor szorulhat háttérbe, ha igazolhatóan jogszabálysértő volt a meghozott határozat; jelen esetben azonban ez nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság a döntésével nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, helyes ténybeli alapon és jogi indokolással hozta meg ítéletét, ezért azt a Kúria hatályában fenntartotta, figyelemmel a Pp. 275. § /3/ bekezdésére.

(Kúria Kfv.I.35.575/2011.)